

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/125/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2108221963
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Barcajová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2108221963.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobcu: PPA INŽINIERING, s.r.o., IČO: 31 376 045, so sídlom Vajnorská 137, Bratislava, proti žalovanému: DROBEC - ŽERIAVY, s.r.o., IČO: 36 512 036, so sídlom Komenského 2651/1, Snina, zastúpený JUDr. Ľubomírom Hudákom, advokátom so sídlom Námestie slobody 1, Humenné, o zaplatenie 19.609,44 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 37C/172/2008- 239 zo dňa 12. decembra 2012 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti spolu s trovami prvostupňového konania **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom napadnutým odvolaním uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 13.072,96 eura spolu s 8% ročným úrokom z omeškania od 01.10.2008 do zaplatenia a vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol. Uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 784,37 eura do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil aplikáciou § § 415, 420, § 442, § 441 Občianskeho zákonníka, § 6, ods. 1, písm. d), písm. h), písm. i) a písm. l), § 7, ods. 1, písm. b) a písm. c) zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, § 215, ods. 10 vyhl. SÚBP č. 59/1982 Zb., ktorou sa určujú základné požiadavky na zaistenie bezpečnosti práce a technických zariadení, STN č. 27 0143, časť D, bod 54 a ďalšie. Z vykonaného dokazovania zistil, že dňa 20.11.2007 na stavenisku spoločnosti SUN JIN TECH, Co., s.r.o. došlo k nehode, pri ktorej bola (okrem spôsobenia úrazu pracovníkov žalobcu) poškodená zdvíhacia pracovná plošina GENIE GS 3246, ktorú mal žalobca prenajatú od tretej osoby (spoločnosť maltech Slovakia Prenájom pohyblivých pracovných plošín, s.r.o.). K nehode prišlo počas vykonávania úradnej skúšky elektrického mostového žeriavu dodávaného pre spoločnosť SUN JIN TECH, Co., s.r.o. žalovaným, pričom zariadenie (žeriav) obsluhoval partner (dodávateľ) žalovaného na základe ich vzájomnej zmluvy. Poškodením pracovnej plošiny sa táto stala nepoužiteľnou, čo vo svojom znaleckom posudku konštatoval znalec Ing. Milan Zacharda (znalec z odboru cestná doprava a strojárstvo), pričom zároveň aj vyčíslil výšku škody na plošine na sumu 584.804,- Sk - súd nemal žiaden dôvod pochybovať o správnosti záverov znalca (tento ani nebol relevantným spôsobom spochybnený alebo vyvrátený), a to tak v otázke poškodenia (zničenia) plošiny, ako aj v otázke výšky škody na uvedenom zariadení. Za vypracovanie znaleckého posudku preukázateľne zaplatil žalobca znalcovi sumu vo výške 5.950,- Sk. Znalcom vyčíslenú škodu žalobca uhradil vo výške 584.804,- Sk spoločnosti maltech Slovakia, Prenájom pohyblivých pracovných plošín, s.r.o., a to v zmysle ich vzájomnej zmluvy o prenájme. Pri nehode mostového žeriavu a pohyblivej plošiny vznikla škoda vo výške 584.804,- Sk (poškodenie plošiny) a žalobca mal vynútené ďalšie náklady vo výške 5.950,- Sk (vypracovanie znaleckého posudku), spolu v sume 590.754,- Sk - 19.609,44 eura, čím bola vymedzená škoda ako jedna z podmienok pre poskytnutie jej náhrady. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že na strane žalovaného (resp. pracovníka, ktorý práce pre neho vykonával na základe zmluvného vzťahu - dodávku objednaných prác, medzi iným aj tých, ktoré sa vykonával v čase nehody pre žalovaného na základe Zmluvy o dielo zo dňa 11.1.2006 U. Y., na základe živnostenského oprávnenia) k porušeniu právnej povinnosti došlo. Žalovaný totiž porušil

už samotnú prevenčnú povinnosť v zmysle Občianskeho zákonníka počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na majetku, keď z nevysvetlených dôvodov pohyboval so žeriavom aj napriek tomu, že v žeriavovej dráhe sa nachádzala práve plošina žalobcu. Obsluhujúci pracovník sa nepresvedčil, či je žeriavová dráha voľná, nevenoval dostatočnú pozornosť manipulácii so žeriavom, a aj napriek následnej snahe o zastavenie chodu žeriavu (vzhľadom na jeho zotrvačný dojazd), narazil jeho ramenom do plošiny, ktorá sa následne zrútila a poškodila, resp. bola zničená - už samotné porušenie prevenčnej povinnosti je potrebné považovať za porušenie právnej povinnosti. Na strane žalovaného boli však zistené aj iné porušenia právnej povinnosti, a to napr. § 6, ods. 1 zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci (napr. zabezpečenie pracoviska, komunikácií, pracovných a výrobných postupov, usporiadanie organizácie práce tak, aby nebola ohrozená bezpečnosť, prijatie opatrení na vylúčenie alebo obmedzenie ohrozenia života a zdravia, umožnenie prístupu do ohrozeného priestoru len nevyhnutne potrebným zamestnancom), § 7, ods. 1 zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci (napr. oboznamovať s existujúcim a predvídateľným nebezpečenstvom a ohrozením, s dopadmi ktoré môžu spôsobiť škody a s ochranou pred nimi, zakázať vstupovať do priestoru, zdržiavať sa v priestore a vykonávať činnosti, ktoré by mohli bezprostredne ohroziť život alebo zdravie zamestnanca), § 12, ods. 2 zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci (napr. dodržiavanie predpisov na zaistenie bezpečnosti, zásad bezpečnej práce a bezpečného správania na pracovisku), § 215, ods. 10 vyhl. SÚBP č. 59/1982 Zb. ktorou sa určujú základné požiadavky na zaistenie bezpečnosti práce a technických zariadení (napr. zákaz vstupu nepovolaným osobám a vjazdu dopravných prostriedkov), STN č. 27 0143, časť D, bod 54. (prekontrolovať či nie sú v žeriavovej dráhe, v prejazdnom profile alebo v dosahu zdvíhacieho zariadenia neoprávnené osoby alebo nežiaduce predmety), prílohy č. 2 k nar. vl. č. 392/2006 Z.z. o minimálnych bezpečnostných a zdravotných požiadavkách pri používaní pracovných prostriedkov (napr. pracovný prostriedok musí sa používať tak, aby sa zmenšilo ohrozenie, vydanie organizačných opatrení, aby do pracovného priestoru pracovného prostriedku nevchádzali zamestnanci, plánovanie prác) a pod. Žalovaný nepreukázal, že by vykonal zabezpečenie priestorov proti vstupu cudzích osôb do dráhy žeriavu, nepreukázal, že by o takého opatrenie vôbec niekoho požiadal. Porušenie právnych predpisov je konštatované aj v rozsudku Okresného súdu Trnava zn. 4T/86/2009 zo dňa 13.11.2009, ktorým bol obvinený U. Y. (zmluvný pracovník žalovaného) uznaný za vinného, nakoľko dňa 20.11.2007 počas skúšok funkčnosti mostových žeriavov ako osoba oprávnená na montáž, rekonštrukciu, údržbu a opravy žeriavov a žeriavových dráh porušil svoje povinnosti vyplývajúce mu z § 12, ods. 2 písm. a), ods. 4 zákona č. 124/2006 Z.z., a čl. 54 technickej normy STN 270143, keď pri manipulovaní so žeriavom nevenoval dostatočnú pozornosť okoliu zdvíhacieho zariadenia a neprekontroloval si, či sa na dráhe žeriavu, v prejazdnom profile a dosahu zdvíhacieho zariadenia nenachádzajú osoby alebo predmety, ktoré by mohli byť prevádzkovo ohrozené a tak prehliadol zamestnancov spoločnosti žalobcu, ktorí na vysunutej pracovnej plošine v dráhe a dosahu žeriavu vykonávali pracovnú činnosť pri úprave kábla, pričom spustil do prevádzky mostový žeriav, ktorým naklonil a stlačil pracovnú plošinu, v dôsledku čoho plošina s pracovníkmi spadla na zem, teda z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 157, ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, pričom Ján Artim sa priznal a uznal vinu za spáchaný skutok. Z uvedeného je potom aj úplne zrejmá príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody a zavinenie žalovaného. Preto súd dospel k záveru, že žalovaný za spôsobenú škodu nesie zodpovednosť, a má povinnosť jej náhrady. Bez povšimnutia nemohol nechať ani konanie a správanie sa žalobcu (resp. jeho pracovníkov), ktoré tiež nie malou mierou malo vplyv na stret mostového žeriavu a pracovnej plošiny, a na nehodu, ktorá bola príčinou vzniknutej škody. Súd aj v prípade žalobcu zistil existenciu porušenia právnej povinnosti. Žalobca podľa názoru súdu porušil prevenčnú povinnosť v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na majetku, keď jeho pracovníci bez priameho príkazu (v konaní bolo preukázané, že na žiadosť žalovaného) manipulovali s pracovnou plošinou v dosahu žeriava, v jeho dráhe, nezabezpečili svoje pracovisko tak, aby nemohlo prísť k stretu, nepresvedčili sa či je ich prejazdny priestor voľný, s plošinou pracovali aj napriek tomu, že museli vedieť o pohybe a manipulácii žalovaného so žeriavom - už samotné toto porušenie prevenčnej povinnosti je potrebné považovať za porušenie právnej povinnosti. Na strane žalobcu súd zistil aj iné porušenia právnej povinnosti, a to napr. § 6, ods. 1 zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci (napr. potreba zabezpečiť pracoviská, komunikácie, pracovné prostriedky, pracovné a výrobné postupy tak aby nebola ohrozená bezpečnosť, prijať opatrenia na vylúčenie alebo obmedzenie ohrozenia, vykonať opatrenia na obmedzenie možných následkov ohrozenia, umožniť prístup do ohrozeného priestoru len nevyhnutne potrebným zamestnancom, určovať bezpečné pracovné postupy, dávať pokyny na zaistenie bezpečnosti), § 7, ods. 1 zák. č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci (napr. zákaz

vstupu a zdržiavania sa v nebezpečných priestoroch), § 12, ods. 2 zák. č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci (napr. povinnosť dodržiavať predpisy na zaistenie bezpečnosti, pokyny na zaistenie bezpečnosti, zásady bezpečnej práce, zásady bezpečného správania na pracovisku a určené pracovné postupy, vykonávať činnosti len ak je poverený na túto obsluhu alebo vykonávanie činnosti, dodržiavať zákaz vstupovať a zdržiavania sa v priestoroch), prílohy č. 2 k nar. vl. č. 392/2006 Z.z. o minimálnych bezpečnostných a zdravotných požiadavkách pri používaní pracovných prostriedkov (napr. používanie pracovného prostriedku tak, aby sa zmenšilo ohrozenie, napríklad tak, že sa ponechá dostatok miesta medzi pohybujúcimi sa časťami pracovného prostriedku a pevnými alebo pohybujúcimi sa časťami v jeho okolí, vydanie vnútorných dopravných predpisov) a pod. V tejto súvislosti súd dospel k záveru, že pracovníci žalobcu pracovali s plošinou neopatrne, bez riadneho zabezpečenia, zdržiavali sa v priestoroch, kde bolo manipulované s mostovým žeriavom bez priameho príkazu. Z uvedeného dôvodu súd dospel k záveru, že existuje aj príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody na strane žalobcu, a teda žalobca je spoluzodpovedný za vznik škody.

Posúdením porušenia právnej povinnosti žalovaného ako škodcu a žalobcu ako poškodeného, a porovnaním miery ich zavinenia súd prvého stupňa dospel k záveru, že je spravodlivé, aby vzniknutú škodu znášal spolu zo žalovaným aj žalobca, a to v pomere 1/3-ny. Z tohto dôvodu uložil súd povinnosť žalovanému zaplatiť sumu vo výške 13.072,96 eura (ako 2/3-ny zo žalovanej sumy 19.609,44 eura) spolu s úrokom z omeškania z prisúdenej sumy 13.072,96 eura vo výške 8,0% ročne, a to odo dňa 1.10.2008 (deň nasledujúci po dni splatnosti určenom v liste zo dňa 24.9.2008 - pokuse o zmier) a vo zvyšku žalobu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku tak, že žalobca bol úspešný v časti 66,67% uplatneného nároku; nárok na náhradu súdneho poplatku žalobcu potom určil súd vo výške 784,37 eura (t.j. 66,67% zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 1.176,50 eura).

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý s rozsudkom súdu prvého stupňa nesúhlasil a poukázal na to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 písm. d) OSP) a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 písm. f) OSP). Súd prvého stupňa neakceptoval vyjadrenie žalovaného, ktorým preukázal, že zo strany žalovaného neprišlo k žiadnemu porušeniu právnych predpisov, naopak, je preukázané, že pracovníci žalobcu porušili predovšetkým § 6 ods. 4 zákona č. 124/2006 Z.z., kde je uvedené, že zamestnávateľ je povinný zabezpečiť, aby zamestnanci iného zamestnávateľa, ktorí budú vykonávať práce na jeho pracoviskách a v jeho priestoroch, dostali potrebné pokyny a informácie na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci platné pre jeho pracoviská a priestory, najmä podľa § 7 ods. 6 písm. a) až c), teda najmä nevstupovať do priestorov, čo nevykonali vlastníci priestorov a taktiež zamestnávateľ, žalobca - firma vykonávajúca práce na plošine. Žalovaný bol dodávateľom mostových žeriavov, na ktorých sa dňa 20.11.2007 vykonávala úradná skúška, ale žalovaný v zmysle vyššie uvedených zákonov a predpisov nebol jediným kompetentným a povinným na zabezpečenie pracoviska, ak ním vôbec bol, nakoľko pracovisko má zabezpečiť majiteľ priestorov, resp. preberajúci hotových žeriavov, lebo úradná skúška je úradné odovzdanie zdvíhacieho zariadenia. Tieto priestory bol v zmysle vyššie uvedených zákonov a predpisov povinný zabezpečiť vlastník priestorov a najmä každý pracovník, resp. firma, ktorá tam pracovala je povinná zabezpečiť si svoj priestor, v ktorom pracuje v zmysle predpisov SR, čo žalobca nevykonali. I v zmysle prílohy č. 2 k NV SR č. 392/2006 Z.z. má byť pracovný prostriedok inštalovaný a umiestnený tak, aby sa zmenšilo ohrozenie pre obsluhu a pre ďalších zamestnancov a ponechá sa dostatok miesta medzi pohybujúcimi sa časťami v okolí, čo zamestnávateľ - žalobca a pracovníci plošiny nevykonali, čím porušili tieto predpisy. V zmysle prílohy č. 3 uvedeného predpisu zamestnávateľ musí vykonať organizačné opatrenia, aby do pracovného priestoru mobilného pracovného predmetu (v tomto prípade plošiny) s vlastným pohonom nevchádzali zamestnanci, prípadne vykonať opatrenia, aby sa predišlo ich zraneniu, ak sú v jeho priestore, čo opätovne zamestnávateľ - žalobca a pracovníci plošiny nevykonali, čím porušili predpisy v zmysle citovaného zákona. Pracovníci plošiny boli povinní zabezpečiť bezpečný stav priestoru, v ktorom vykonávali svoju činnosť, čo nezabezpečili, čím porušili právne predpisy. Postavili plošinu do prejazdneho priestoru žeriava a nemali vypnutý a uzamknutý vypínač, t.j. hlavný elektrický vypínač trolejového napájania, prípadne mali vybrať poistky, aby tak zabezpečili svoj pracovný priestor, alebo ho mali ohradiť. Všetky tieto povinnosti boli povinní zabezpečiť pracovníci plošiny, tieto zabezpečené nemali, čím porušili predpisy pre ich prácu a tým došlo k závažnému pracovnému úrazu a škode. Súd prvého stupňa pred posledným pojednávaním vyslovil právny názor, že nevidí existenciu porušenia právnej povinnosti na strane žalovaného a zrazu po poslednom pojednávaní rozhodol úplne opačne. I svedok žalobcu pán F. uviedol, že sa k nehode vyjadriť nevie, pretože tam v tom čase nebol, čo svedčí o tom, že zo strany žalobcu boli zanedbané povinnosti bezpečnosti pri práci, nakoľko on

sám nebol prítomný pri výkone práce svojich zamestnancov. Poukázal na výpoveď svedka pána Y., ktorý uviedol, že pracovníci žalobcu nemali čo robiť v žeriavovej dráhe, nakoľko bola najprv vykonaná skúška prvej lode žeriava a až potom sa vykonávala skúška druhej lode, pričom práve v tomto čase sa pracovníci žalobcu dostali do dráhy žeriava, kde nemali čo robiť, pretože tam nebol žiaden visiaci kábel, ktorý by mali odstrániť, čím porušili predpisy bezpečnosti práce. Trval na tom, že ak im nedal príkaz investor, tak tam nemali čo robiť a boli tam svojvoľne bez zabezpečenia priestoru, čo súd prvého stupňa nebral na zreteľ. Všetky tieto dôkazy a vyjadrenia preukazujúce pochybenie žalovaného sú neakceptovateľné a nedôvodné a v rozpore so skutkovým stavom. Poukázal na to, že pracovníci žalobcu vošli do žeriavovej dráhy bezdôvodne, nemali tam čo robiť, nakoľko žiadny kábel nebolo potrebné odstrániť. Svedok Y. sa riadne presvedčil o tom, že v pohybe žeriavovej dráhy sa nikto nenachádza a pracovníci žalobcu vošli do tejto dráhy bezdôvodne, čím porušili článok 2.1 prílohy č. 2 k NV SR č. 392/2006, kde je jednoznačne uvedené, že pracovný prostriedok má byť inštalovaný, umiestnený a musí sa inštalovať tak, aby sa zmenšilo ohrozenie pre obsluhu a pre ďalších zamestnancov a ponechá sa dostatok miesta medzi pohybujúcimi sa časťami v okolí, čo zamestnávateľ - žalobca a pracovníci plošiny nevykonali, čím porušili predpisy v zmysle vyššie citovaného zákona. Porušili i článok 3.3 prílohy č. 3 k NV SR č. 392/2006, kde je uvedené, že zamestnávateľ musí vykonať opatrenia, aby do pracovného priestoru mobilného pracovného predmetu (v tomto prípade plošiny) s vlastným pohonom nevchádzali zamestnanci, prípadne vykonať opatrenie, aby sa predišlo ich zraneniu, ak sú v jeho priestore, čo opätovne žalobca a pracovníci plošiny nevykonali, čím porušili predpisy v zmysle citovaných právnych noriem. Preto žalovaný neporušil vzhľadom na vyššie uvedené žiadnu prevenčnú povinnosť v zmysle § 415 OZ, počínal si tak, aby nedochádzalo ku škodám na majetku, pretože z nevyvetliteľných a nikým nepreukázateľných dôvodov jednoducho pracovníci žalobcu bezdôvodne vošli do dráhy žeriava. Záver súdu o tom, že na strane žalobcu došlo k zavineniu na vzniku škody v pomere 1/3 k spôsobenej škode je neakceptovateľný. Trval na tom, že porušenie právnej povinnosti je len na strane žalobcu, pretože bez priameho príkazu manipuloval s plošinou a to tak nebezpečne, že pracovníci vošli do dráhy žeriavu bez zabezpečenia priestoru, čím iba oni porušili všetky vyššie uvedené predpisy bezpečnosti pri práci. Túto okolnosť považuje za preukázanú i rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 3S/11/2009 zo dňa 28.05.2010. Krajský súd sa zaoberal otázkou, o pracovisko akej spoločnosti išlo, pričom z konečného záveru vyplýva, že na pracovisku, na ktorom boli vykonávané práce, pracovali okrem žalovaného aj iné firmy a zamestnanci, išlo teda o spoločné pracovisko. Prvostupňový súd tiež pochybil v otázke výšky škody, keďže ju určil znalec stanovený žalobcom. Žalovaný určenú výšku škody namietal, keďže podľa svedkov a pracovníkov žalovaného plošina bola prevádzkyschopná. Žalovaný neakceptuje znalecký posudok a považuje ho za účelový. V tomto smere prvostupňový súd opäť pochybil, ak neakceptoval právo žalovaného na nestranný znalecký posudok. Na základe tohto dospel k záveru, že súd rozhodol len na základe vlastnej ľubovôle. Súd prvého stupňa vôbec nepreskúmal základ veci, pochybil pri vykonaní a vyhodnotení dôkazov, ktoré by objasnili všetky tvrdené skutočnosti a dôkazy akceptoval len v prospech žalobcu. Preto žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil a žalobu zamietol.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného podrobne písomne vyjadril. Poukázal na to, že dňa 20.11.2007 vo výrobnej hale SO 120 vo Voderadoch došlo k nehode, pri ktorej bola zvalená pracovná plošina. Poškodená plošina je majetkom tretej osoby, od ktorej si žalobca plošinu prenajal a pretože zodpovedal za škodu mu vzniknutú, uhradil mu za znehodnotenú plošinu sumu 19.411,94 eura titulom náhrady škody. K nehode došlo v dôsledku manipulácie s elektrickým mostovým žeriavom, ktorý obsluhoval pracovník žalovaného, ktorý plošinu zvalil. Zvalená pracovná plošina bola na miesto nehody pristavená výslovne z dôvodu, že práve pracovníci žalobcu požiadali obsluhu tejto pracovnej plošiny, aby vyvesili prekážajúci kábel z dráhy elektrického mostového žeriava. Bola tu teda požiadavka zo strany obsluhy žeriava na vyvesenie kábla z pojazdnej dráhy žeriava adresovaná pracovníkom žalobcu. Pracovisko, v ktorom sa pohyboval žeriav, nebolo označené ani len nápisom a tak nebol nik upozornený na to, že sa žeriav môže dať kedykoľvek do pohybu, pričom pracovníci žalobcu sa oprávnenne domnievali, že obsluha žeriava vie veľmi dobre o ich prítomnosti. Vo výhlade žeriavnikovi nestála žiadna prekážka, plošinu si nevšimol preto, že pri hýbaní ramena žeriava sa nepozeral do dráhy pohybu tohto ramena, čo však urobiť mal a mohol. K prevráteniu plošiny došlo na mieste, kde mal byť predmetný kábel vyvesený (také miesto bolo len jedno a obe strany vedeli, kde sa presne nachádza, hala nebola veľká a bola dobre prehľadná), t.j. k nehode došlo pri vyvesení kábla. Rozsudok súdu prvého stupňa navrhol ako vecne správny potvrdiť.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku - ďalej len OSP), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou, podal ho účastník konania (§ 201 OSP), v zákonom stanovenej lehote (§ 204 OSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento oprávnený prostriedok

prípustný, (§ 202 OSP), preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako i konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo (§ 212 ods. 1 OSP) po skonštatovaní, že odvolanie má základné zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 OSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. d) a f) OSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP), prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je čiastočne opodstatnené, preto je potrebné rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. (§ 221 ods. 1 písm. f) OSP). Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0, t.j. jednohlasne (§ 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z.z.).

Predmetom konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 37C/172/2008 je náhrada škody v sume 590.754,- Sk, t.j. 19.609,44 eura s 8% ročným úrokom z omeškania od 01.10.2008 do zaplatenia spolu s trovami konania.

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi istinu 13.072,96 eura spolu s 8% ročným úrokom z omeškania od 01.10.2008 do zaplatenia a vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol. Pretože žalobca odvolanie voči zamietajúcej časti výroku rozsudku súdu prvého stupňa nepodal (odvolanie podal len žalovaný vo vyhovujúcej časti), rozsudok súdu prvého stupňa v zamietajúcej časti nadobudol právoplatnosť, preto v ďalšom konaní nie je možné žalobcovi priznať viac než 13.072,96 eura s príslušenstvom.

Predmetom tohto konania je náhrada škody spôsobená žalobcovi dňa 20.11.2007 na stavenisku spoločnosti SUN JIN TECH, CO., s.r.o., pri ktorej bola poškodená zdvíhacia plošina GENIE GS 3246, ktorú mal žalobca prenajatú od spoločnosti maltech Slovakia, Prenájom pohyblivých plošín, s.r.o., ktorá bola poškodená pri úradnej skúške elektrického mostového žeriava a ktorej výška škody bola vyčíslená znaleckým posudkom doloženým žalobcom.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca žalobou uplatňuje náhradu škody, ktorá mu vznikla dňa 20.11.2007 na plošine konaním pracovníka žalovaného, pretože žalovaný nevykonával počas úradnej skúšky zdvíhacieho zariadenia žeriava také organizačné opatrenia, ktoré by zabránili ohrozeniu pracovníkov nachádzajúcich sa v pracovnom dosahu žeriava. Predmetná plošina bola zvalená počas vykonávania úradnej skúšky elektrického mostového žeriavu obsluhovaného pracovníkom žalovaného. Výrobu, dodávku a montáž mostových žeriavov zabezpečovala v zmysle zmluvy o dielo pre odberateľa SUN JIN TECH, Co., s.r.o. Piešťany organizácia žalovaného, ktorá požiadala listom zo dňa 15.10.2007 Technickú inšpekciu SR, pracovisko Banská Bystrica, aby vykonala prvé úradné skúšky zdvíhacích zariadení týchto žeriavov. Za Technickú inšpekciu SR bol na skúškach prítomný Ing. U. A.. Ing. U. A. vo svojej výpovedi v rámci trestného konania uviedol (porovnaj č.l. 221 až 223 spisu), že približne o 11,30 až 12,00 hod. sa vykonávala v poradí druhá úradná skúška žeriava, keď spolu s pracovníkmi firmy T. zistili, že cez žeriavovú dráhu bol prevesený hrubý elektrický kábel, ktorý by bol bránil prejazd žeriavu po dráhe. Preto sa zástupcovia firmy žalovaného P. T. a T. T. dohodli s pracovníkmi firmy žalobcu na odstránení tohto kábla, keďže skúška sa mala vykonať po odstránení prekážky. Svedok O. F. (porovnaj zápisnica o pojednávaní z 12.09.2012 č.l. 195 PV spisu) uviedol, že pri skúške elektrických žeriavov prišli za ním pracovníci žalovaného, že im zavazdia elektrický kábel, ktorý mala na starosti firma žalobcu, ktorý bol iba natiahnutý, nebol zamontovaný, tento kábel im mal prekážať v žeriavovej dráhe. Uvedenú úlohu zadal robotníkom, ktorí mali tento kábel preložiť a následne odišiel, takže pri nehode nebol. Bez toho, aby nebol požiadany pracovníkmi žalovaného, robotníci by nemali dôvod s káblom manipulovať. Odklonenie kábla robili iba na základe žiadosti žeriavníka, od svojho zamestnávateľa ani od investora takýto príkaz nedostali. Svedok U. Y. uviedol, že pri druhej skúške žeriavu nad žeriavovou dráhou vykonávali robotníci montážnu činnosť - naťahovali silový kábel. Vzhľadom k tomu, že kábel mali spustený tak, že by svedkovi prekážal, poprosili ich, aby ho preložili. Pracovníci vyšli hore do výšky cca 7 metrov, aby túto časť prekážajúceho kábla preložili. Medzitým inšpektor z technickej kontroly, ktorý bol na úradnej skúške sa k nemu otočil s otázkou, či idú zavesiť ďalšie rameno, preto zobral ovládač žeriava a tento začal posúvať nad určené bremeno, avšak most žeriava sa oprel o pracovnú plošinu pracovníkov žalobcu, preto manipuláciu so žeriavom ukončil v dôsledku pracovného úrazu i poškodenia plošiny (porovnaj záznam zo dňa 20.11.2007 č.l. 19 spisu). Pri svojej výpovedi na pojednávaní dňa 12.09.2012 (porovnaj č.l. 195 spisu) svedok uviedol, že prejazdnosť dráhy žeriavu mal zabezpečiť investor a nikto od neho nedostal žiadne upozornenie, že by sa v dráhe žeriavu vykonávali nejaké práce inými osobami, ani im nebol zakázaný do tejto časti haly prístup. Za bezpečnú prevádzku stavby zodpovedá investor.

Svedok Ing. A.alej v rámci trestného konania uviedol, že v čase pohybu žeriava bol montér na zemi, v rukách mal ovládač žeriavu a plošina s elektrikármi sa nachádzala za chrbtom menovaného, keď ovládal žeriav tlačítkovým ovládačom zo zeme. Pravdepodobne pripravoval rameno na skúšku, pričom plošina s elektrikármi, ktorí odstraňovali kábel, tam ešte bola. Pracovník, ktorý manipuluje s takýmto žeriavom, by mal byť otočený v smere pohybu žeriava, aby videl prípadné prekážky. Pravdepodobne, keby tento pracovník bol otočený v smere pohybu žeriava, nemuselo k tejto nehode dôjsť. Z tohto miesta nemohol vidieť plošinu, ktorá bola za ním. Pravdepodobne si žeriavnik myslel, že elektrikári už svoju prácu dokončili. Pritom vzdialenosť medzi žeriavnikom a plošinou bola menej ako 10 metrov. Keby bol žeriavnik otočený smerom do dráhy žeriavu, bol by plošinu videl, vo výhľade mu nič nebránilo. Okrem poškodenia žeriavu došlo k pracovnému úrazu pracovníkov F. D. a S. Q., ktorí sa na plošine nachádzali. Svedok F. D. uviedol, že spolu s kolegom S. Q. boli vyslaní vedúcim firmy PPA k odstráneniu kábla, ktorý zavádzal v prejazde žeriavu. Keď sa nachádzali hore na plošine a začali vyvážovať kábel, zbadali, že sa na nich rúti žeriav, začali kričať na žeriavníka, ten však stál bokom k žeriavu v strede haly, nakoľko ovládanie žeriavu viselo zo strednej časti ramena. S plošinou vlastne stáli žeriavníci za chrbtom, teda žeriavnik by ich videl, ak by stál tvárou k ramenu žeriava, ale stál bokom, takže ich mal za chrbtom.

Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že žeriavnik U. Y. bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/86/2009 zo dňa 13.11.2009 za to, že dňa 20.11.2007 počas skúšok funkčnosti mostových žeriavov ako osoba oprávnená na montáž, rekonštrukciu, údržbu a opravy žeriavov a žeriavových dráh porušil svoje povinnosti vyplývajúce mu z § 12 ods. 2 písm. a), ods. 4 zákona č. 124/2006 Z.z., a čl. 54 technickej normy STN 270143, keď pri manipulovaní so žeriavom nevenoval dostatočnú pozornosť okoliu zdvíhacieho zariadenia a neprekontroloval si, či sa na dráhe žeriavu, v prejazdnom profile a dosahu zdvíhacieho zariadenia nenachádzajú osoby alebo predmety, ktoré by mohli byť prevádzkovo ohrozené a tak prehliadol zamestnancov spoločnosti žalobcu, ktorí na vysunutej pracovnej plošine v dráhe a dosahu žeriavu vykonávali pracovnú činnosť pri úprave kábla, pričom spustil mostový žeriav do prevádzky, ktorým naklonil a stlačil pracovnú plošinu, v dôsledku čoho plošina s pracovníkmi spadla na zem, teda z nebanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 157, ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona. U. Y. sa priznal a uznal vinu za spáchaný skutok.

Z takto ustáleného skutkového stavu možno vyvodiť konečný záver, že škodový dej sa odohral v dôsledku neopatrnnej aktívnej činnosti žeriavníka, ktorý pohyboval ramenom žeriavu v dráhe, ktorú nevidel a tak nezbadal plošinu, ktorá sa v dráhe žeriavu nachádzala, t.j. ku vzniku škody došlo predovšetkým neopatrnosťou žeriavníka U. Y., pretože vedel o tom, že sa bude pokračovať so skúškou zdvíhacieho zariadenia, pričom v dráhe žeriava existovala prekážka - visiaci kábel a žeriavnik spolu s Ing. A. sa vlastne podieľali na iniciovaní jeho vyvesenia a vedel, alebo mal vedieť o tom, že pracovníci žalobcu tieto práce - vyvesovanie kábla vykonávajú. Ak by aj žeriavnik U. Y. na túto skutočnosť pozabudol, nepostupoval správne, pokiaľ bol otočený proti smeru pohybu žeriava, pretože i túto skutočnosť jednoznačne potvrdil ako Ing. A., tak i svedok F. D. a ostatní prítomní. Žeriavnik U. Y. preto porušil bezpečnostné predpisy pri práci zdvíhacieho zariadenia, postupoval neopatrne, nevenoval dostatočnú pozornosť okoliu a pred uvedením zdvíhacieho zariadenia do prevádzky si neoveril, čo sa v dráhe zariadenia nenachádzajú osoby alebo predmety, ktoré by mohli byť pohybom zariadenia ohrozené (§ 12 ods. 2 písm. a), ods. 4 zákona č. 124/2006 Z.z., STN 27 0143 čl. 54 časť D). Za toto konanie bol žeriavnik odsúdený a tu je potrebné, ako to konštatoval i súd prvého stupňa, v zmysle ustanovenia § 135 ods. 1 OSP vychádzať z odsudzujúceho rozsudku v trestnom konaní, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal. Posudzovanie zodpovednosti žeriavníka za vznik tejto škody je v súlade s odsudzujúcim rozsudkom vyneseným v trestnom konaní, keďže i v trestnom konaní mu bola kladená vina za porušenie hore uvedených povinností, ktoré pri manipulácii so žeriavom mal dodržiavať.

Konanie, resp. nekonanie a nepozornosť žeriavníka U. Y. bola teda hlavná príčina vzniku škodovej udalosti, toto konanie bolo v rozpore so zákonom a bolo v príčinnej súvislosti so vznikom škody, ktorá bola na plošine spôsobená. Na vzniku škody sa podieľali i ďalšie skutočnosti, ktoré vo svojom rozsudku podrobne rozobral súd prvého stupňa a na ktoré odvolací súd poukazuje. Súd prvého stupňa súčasne zohľadnil, že aj žalobca sa dopustil viacerých pochybení (pracovníci žalobcu pracovali s plošinou neopatrne, bez riadneho zabezpečenia a označenia priestoru, zdržiavali sa v priestoroch, kde bolo manipulované s mostovým žeriavom bez priameho príkazu a iné) a stanovil zodpovednosť žalobcu v rozsahu jednej tretiny a zodpovednosť žalovaného v rozsahu dvoch tretín. Takto stanovenú zodpovednosť účastníkov sporu možno považovať za stanovenú v súlade so zisteným skutkovým stavom a platnou právnou úpravou aplikovanou súdom prvého stupňa.

Odvolaací súd však musel prihliadnuť na námietku odvolateľa obsiahnutú v odvolaní, týkajúcu sa nedostatočného dokazovania v súvislosti s určením výšky škody, keďže táto bola určená na základe znaleckého posudku zadováženého pred začatím tohto sporu žalobcom. Znalecký posudok predložený žalobcom je potrebné v zmysle § 129 OSP považovať len za listinný dôkaz.

Žalovaný od začiatku sporu namietal výšku škody, namietal, že plošina nebola poškodená tak, že musela byť z prevádzky vyradená a s výškou škody nesúhlasil. Navrhol, aby bolo vo veci nariadené samotné znalecké dokazovanie (porovnaj vyjadrenie žalovaného z 28.04.2009 č.I. 64 a nasledujúce vyjadrenia, ktorými žalovaný rozporuje výšku škody).

Súd prvého stupňa sa s touto skutočnosťou v konaní ani vo svojom rozhodnutí nevyporiadal. Pritom výška škody je rovnako dôležitá ako základ nároku, teda nielen ustálenie zodpovednosti žalovaného za vzniknutú škodu, ale ustálenou musí byť i výška škody, ktorá žalobcovi skutočne vznikla a za ktorú preto žalovaný zodpovedá (§ 442 ods. 1 OZ).

Žalovaný navrhol vykonať dokazovanie na zistenie výšky škody, vytykal žalobcovi, že k znaleckému dokazovaniu nebol privolaný, nemal možnosť k tomuto sa vyjadriť.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP súd rozhodnutie zruší, len ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odvolaací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie za účelom doplnenia dokazovania k výške škody, ktorú súd prvého stupňa ustálil ako škodu spôsobenú žalovaným. Žalovaný v konaní výšku škody namietal, predovšetkým vykonané znalecké dokazovanie pred začatím sporu, to, že nemal možnosť k výške škody sa vyjadriť.

Preto súd prvého stupňa v ďalšom konaní predovšetkým vypočúva účastníkov k výške škody spôsobenej žalobcovi, vykoná potrebné dokazovanie na zistenie jej rozsahu, prihliadne na všetky rozhodné skutočnosti, ktoré v konaní vyšli najavo a vo veci opätovne rozhodne, pričom svoje rozhodnutie aj v časti výšky škody riadne odôvodní.

V novom rozhodnutí rozhodne i o trovách tohto odvolacieho konania.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.